

Isä Meidän -rukous
Osa 4
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.

Jatkamme eteenpäin neljännellä osalla Isä meidän –rukousta käsittelevässä saarnasarjassamme. Jos sinulta on jäänyt kolme edellistä osaa kuulematta niin suosittelen, että kuuntelet ne ensin. Näin ollen sinulle muodostuu parempi kokonaiskäsitys, mistä tässä rukouksessa on kyse.

Tänään etenemme Isä meidän -rukouksen vetoomuksiin tai pyyntöihin, joita on yhteensä kuusi:

1. Pyhitetty olkoon sinun nimesi
2. Tulkoon sinun valtakuntasi
3. Tapahtukoon sinun tahtosi

Siinä oli kolme ensimmäistä pyyntöä ja niitä seuraavat toiset kolme:

4. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme
5. Anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme
6. Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta

Huomaa, miten kaunis ja täydellinen tämän rukouksen rakenne on. Kolme ensimmäistä pyyntöä käsittelevät Jumalan asioita ja seuraavat kolme pyyntöä käsittelevät meidän asioitamme. Raamattu on täynnä kaikenlaisia vastaavia pieniä yksityiskohtia.

Taas kerran näemme, miten tässä kohtaa Isä meidän -rukousta asiat ovat aivan oikeassa tärkeysjärjestyksessä. Tämä ei kylläkään ole mikään ihme, sillä Jeesus tietenkin opettaa meille aivan täydellisen rukouksen, hän kun on itse täydellinen.

Ensiksi rukoilemme siis Jumalan asioiden puolesta:

1. Pyhitetty olkoon sinun nimesi
2. Tulkoon sinun valtakuntasi
3. Tapahtukoon sinun tahtosi

Otetaan ensimmäinen pyyntö käsittelyyn. Mitä tarkoittaa ”pyhitetty olkoon sinun nimesi”?

Ensinnäkin, mitä Jeesus tarkoittaa kun hän viittaa Jumalan ”nimeen”. Tarkoittaako hän, että meidän täytyy pyhittää sana ”Jumala”? Hän ei tarkoita sitä, vaikka kyllä niinkin on hyvä tehdä. Kun Jeesus sanoo ”pyhitetty olkoon sinun nimesi”, niin hän tarkoittaa kaikkea sitä, mitä Jumala on. Kyseessä on Jumalan koko luonto ja olemus. Käytämme tätä samaa sanontaa jopa nykyaikana. Esimerkiksi, jos joku sanoo, että ”sinun nimesi on tahrattu”, tarkoittaako se sitä, että joku on tahrannut jonkun tekstin, jossa lukee vaikka ”Matti”. No ei tietenkään. Jos joku tahraa sinun nimeäsi, se tarkoittaa maineesi mustamaalausta. Jos esimerkiksi joku sanoo, että ryöstelet öisin pankkeja, vaikka et näin

tee, niin se on nimesi tahraamista. Tai jos joku väittää poliitikon ottaneen vastaan lahjuksia, vaikka näin ei ole käynyt, niin silloin on kyse tämän poliitikon nimen tahraamisesta tai kunnian loukkauksesta.

Kun Jeesus siis puhuu Jumalan ”nimestä”, niin kysymys on Jumalan jumalallisesta luonteesta ja hänen ominaisuuksistaan. Esimerkiksi hänen viisaudestaan, rakkaudestaan, voimastaan, oikeudenmukaisuudestaan, jne. Se kuvaa kaikkea sitä, mitä Jumala on paljastanut meille itsestään. Tätä tarkoittaa Jumalan ”nimi”.

Entä mitä sitten tarkoittaa ”pyhitetty”, ”pyhitetty olkoon sinun nimesi”? Sanakirja kuvailee sanaa ”pyhä” muun muassa seuraavilla adjektiiveilla: täydellinen, virheetön, erityisen tärkeä, koskematton.

Kun Jeesus siis sanoo ”pyhitetty olkoon sinun nimesi”, hän ikään kuin sanoo: olkoon sinun nimesi eli sinä itse ja kaikki se mitä olet, erityisen tärkeä ja koskematton asia. Olkoon sinun kunniasi ja loistosi täydellisenä ja virheettömänä kirkastettu kaikkialla. Olkoon kaikkialla syvä kunnioitus sinua kohtaan. Olkoon Jumala erotettu kaiken yläpuolelle.

Eli tämä on Isä meidän -rukouksen ensimmäinen pyyntö. Mutta onko tämä yleensä meidän ensisijainen toive rukouksissamme, että Jumala olisi tällä tapaa kunnioitettu koko maailmassa? Sen pitäisi olla. Jopa silloin, kun tulemme Jumalan eteen jonkun ison ongelman kanssa. Meidän koko elämämme ensisijaisen toiveen pitäisi olla, että tämä meidän Jumalamme saisi koko maailmankaikkeudessa kaiken sen kunnioittavan ylistyksen, joka hänelle kuuluu. Että Jumalan nimi olisi kirkastettu kaikkialla.

Tämä oli myös Jeesuksen palava toive. Hän sanoi: *”Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.”* (Johanneksen Evankeliumi 17:4).

Jumalan loisto ja kirkkaus oli aina ensimmäinen prioriteetti Jeesukselle. Miten on meidän laitamme? Jeesuksella on uutisia meille kaikille: Me ihmiset emme ole maailman keskipiste, et sinä, enkä minä. Monesti käyttäydymme ikään kuin näin olisi, mutta Jeesuksen mukaan JUMALA on maailman keskipiste, emmekä me ihmiset. Tämä on se syy, jonka takia Jumalan nimen pyhityksen tulee olla ensimmäinen pyyntömme, jopa ennen kuin pyydämme jokapäiväistä leipäämme tai syntejämme anteeksi. Jumalan kunnia, kirkkaus, ja loisto tulee ennen kaikkea muuta. Jeesuksen mukaan sen pitäisi olla meidän ensimmäinen huolenaiheemme. Ennen kuin mikään sota, nälänhätä tai muu ongelma, joka meillä saattaa olla keskuudessamme. Jumalan nimen pyhitys tulee ennen kaikkea muuta!

Jokainen meistä voi itse miettiä, kuinka usein olemme juosseet Jumalan luo puolipaniikissa pyytämään häneltä ratkaisua johonkin ongelmaamme. Entä kuinka useasti olemme juosseet hänen luo raskain sydämin pyytämään, että hänen nimensä olisi pyhitetty? Ainakaan omalla kohdallani vastaus ei ole imarteleva.

Onko Jumalan nimen pyhitys oikeassa arvossaan rukouksissamme?

Siirrytään seuraavaan pyyntöön: ”Tulkoon sinun valtakuntasi”.

Mitä Jeesus oikein tarkoittaa sanoessaan: ”tulkaa sinun valtakuntasi”. Eikö Jumalalla ole muka jo valtakunta? Kyllä on.

Tietyllä tapaa Jumalan valtakunta on tietenkin aina ollut olemassa. Jumala on maailmankaikkeuden suvereeni hallitsija ja maailmanhistorian aikana kukaan tai mikään ei ole ikinä voinut tehdä Jumalan suunnitelmia tyhjiksi. Jumala hallitsee kaikkea jopa tänäkin hetkenä, eikä meidän tarvitse rukoilla sen puolesta. Meidän täytyy vain alistua Jumalan kuninkuuden edessä ja iloita siitä, että hän on kaiken hallitsija.

Miksi sitten rukoilemme ”tulkaa sinun valtakuntasi”? Miten Jumalan valtakunta saapuu? Ehdotan teille kolmea mahdollista tapaa.

Helluntaina kirkkohistorian alussa

Ensinnäkin Jumalan valtakunta saapui jo noin vuoden sisällä siitä, kun Jeesus opetti opetuslapsille tämän Isä meidän –rukouksen. Jumalan valtakunta nimittäin saapui helluntaina, kirkkohistorian alussa noin 2,000 vuotta sitten, kun Pyhä Henki asettui uskoviin.

Room. 14:17 kertoo meille: ”...sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.”

Jos Jumalan valtakunta on rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä, niin seuraava luonnollinen kysymys on: Mistä lähtien uskovat ovat saaneet rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä?

Apostolien tekojen toinen luku kertoo meille vastauksen: Pyhä Henki saapui uskoviin helluntaina 10 päivää sen jälkeen, kun Jeesus oli noussut takaisin taivaaseen.

Jeesus antoi myös vahvistuksen tästä, kun hän sanoi Markuksen evankeliumissa: *”Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa”* (Mark. 9:1). Jeesus siis sanoi ennen ristiinnaulitsemistaan, että jotkut niistä joille hän puhui, eivät kuolisi ennen kuin Jumalan valtakunta tulee voimassansa.

Ylösousemuksensa jälkeen Luukkaan viimeisessä luvussa Jeesus taas käskee opetuslapsiansa pysymään Jerusalemissa, kunnes heidän päälle puetaan voima korkeudesta. (Luuk. 24:49).

Kerrataan. Eli ensin Jeesus sanoo Matteuksessa, että jotkut eivät maista kuolemaa ennen kuin Jumalan valtakunta tulee voimassansa. Sitten hieman ennen Jeesuksen ylösousemusta hän pyytää opetuslapsiansa pysymään Jerusalemissa, kunnes heidän päälle puetaan voima korkeudesta.

Mikä tämä voima sitten oikein on, joka tuo Jumalan valtakunnan mukanaan?

Apostolien teot 1:8 antaa meille vastauksen: *”vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka”*.

Eli,

1. Jeesus sanoi, että Jumalan valtakunta tulee voimassansa kuulijoiden elinaikana ja että uskovat saavat voiman, kun Pyhä Henki tulee heihin.
2. Raamattu myöskin kuvailee Jumalan valtakuntaa rauhaksi ja iloksi Pyhässä Hengessä.

Jos Jumalan valtakunta on rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä, niin on siis varsin selvää, että Jumalan valtakunta on ollut keskuudessamme Jeesuksen taivaaseen nousun jälkeisestä helluntaista lähtien, jolloin Pyhä Henki saapui uskoviin.

Apostolien tekojen luku 2 kertoo meille kuinka Pyhä Henki saapui:

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi...” (Ap. t. 2:1-4)

Näin siis opetuslapset olivat helluntaina todistamassa Jumalan valtakunnan tuloa voimassansa ja Uuden testamentin kirkon syntymistä.

Tämän jälkeen Uuden testamentin sanoma lähtikin Pyhän Hengen täyttämien uskovaisten välityksellä leviämään ympäri maailmaa kulovalkean tavoin. Ei kulunut kuin muutama vuosisata, kun kristinuskosta oli tullut silloisen maailman eli Rooman Valtakunnan virallinen valtion uskonto.

Joku saattaa nyt olla vähän ymmällään tästä Pyhän Hengen saapumisesta helluntaina, sillä olihan Pyhä Henki aktiivinen jo Vanhassa testamentissa. Ja näin on, Pyhä Henki oli tosiaan aktiivinen myöskin Vanhassa testamentissa. Itseasiassa Pyhä Henki on ollut aktiivinen maailman luomisesta lähtien, kun hänet mainitaan jo Raamatun toisessa jakeessa liikkuvan *”vetten päällä”* (1. Moos. 1:2). Mutta Pyhän Hengen toimenkuva ei ollut Vanhassa testamentissa samanlainen kuin Uudessa testamentissa helluntaista lähtien. Vanhassa testamentissa Pyhä Henki täytti voimallaan joitain Jumalan palvelijoita, kuten esimerkiksi tietyt kuninkaat ja profeetat, mutta saattoi myös lähteä heistä pois kuten kävi kuningas Saulin kohdalla (1. Sam. 16:14).

Uusi testamentti taas opettaa kuinka Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeisestä helluntaista lähtien uskovat ovat olleet pysyvästi Pyhällä Hengellä täytetyt (1. Kor. 6:19-20). Kun otamme vastaan Kristuksen pelastajanamme, niin Pyhä Henki tulee niin sanotusti asumaan meihin. Apostoli Paavali kutsuu tätä meidän *”perintömme vakuudeksi”* (Ef. 1:13-14). Meissä oleva Pyhä Henki on tavallaan Jumalan vakuus tai käsiraha meidän

tulevasta iankaikkisesta perinnöstämme. Huomaamme Pyhän Hengen vaikutuksen itsessämme, kuinka hän alkaa muuttamaan meitä yhä enemmän ja enemmän Jeesuksen kaltaiseksi. Se on myöskin todistus tai varmistus meille siitä, että olemme Jumalan lapsia, kun huomaamme miten uskoontulomme jälkeen elämme muuttuu Pyhän Hengen vaikutuksen kautta. (2. Kor. 3:18).

Jos siis Jumalan valtakunta on tällä tapaa jo keskuudessamme ja jos todella olemme Jumalan lapsia ja täten kuulumme hänen valtakuntaansa, eikö olisi myöskin luonnollista olettaa, että meidän huomiomme ja ajatustemme pitäisi olla enimmäkseen Jumalan valtakunnan asioissa?

Yhdessä vaiheessa elämäni käytin paljon aikaani uutisten ja aikakausi lehtien lukuun. Nyt käytän suurimman osan siitä ajasta Jumalan valtakunnan asioiden tutkimiseen. Luen toki vielä säännöllisesti uutisten pääotsikot läpi, mutta olen vain lievästi kiinnostunut siitä mitä Suomessa tai maailmalla tapahtuu. Minun ensisijainen kiinnostukseni kohde on Jumalan valtakunnan asiat. Ei se, kuka on kenenkin salarakas tai jotkut uudet lahjonta- tai korruptioepäilyt Euroopassa.

Olemme ensisijaisesti Jumalan valtakunnan kansalaisia. Vasta sen jälkeen Suomen ja maapallon kansalaisia. Tämän takia Jumalan valtakunnan asioiden pitäisi kiinnostaa meitä ja sen seurauksena näkyä myös rukouksissamme.

Jumalan valtakunta saapui siis Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeisenä helluntaina, kun Pyhä Henki asettui uskoviin. Esitän tämän lisäksi vielä kaksi muuta tapaa, miten Jumalan valtakunta saapuu, mutta sen kuullaksenne teidän täytyy kuunnella seuraava saarna.

Rukoilkaamme:

Pyhitetty olkoon sinun nimesi Herra. Tulkoon sinun valtakuntasi mahdollisimman pian niin, että saat kaiken sen kunnian ja ylistyksen joka sinulle kuuluu. Tee mitä vaan ylistää sinua ja edistää sinun valtakuntaasi. Sitä mekin haluamme ja rukoilemme sen puolesta. Amen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.Maallikkosaarnaaja.com.